

GIEL UMMELS, VERZET VANUIT DE SLAGERIJ

Waarschijnlijk is dit nog de enig bestaande foto van vóór 1940.
(Collectie M. Frijns-Ummels)

Giel Ummels woont aan het begin van de Tweede Wereldoorlog in de Maastrichtse Wolfstraat. Op nummer 6, om precies te zijn. Daar heeft hij een slagerij. Hij is getrouwd en heeft twee jonge dochters: Mieke en Tonny. Zijn werk als verzetsstrijder begint in 1942. Dan vraagt kapelaan Joosten van de Onze-Lieve-Vrouwebasiliek, die al actief is in het verzet, of hij wil helpen bij het verspreiden van voedselbonnen. Ook wordt Giel gevraagd mensen te verzamelen voor een overval op het distributiekantoor van de Duitsers.

VOEDSELBONNEN IN DE POPPENWAGEN

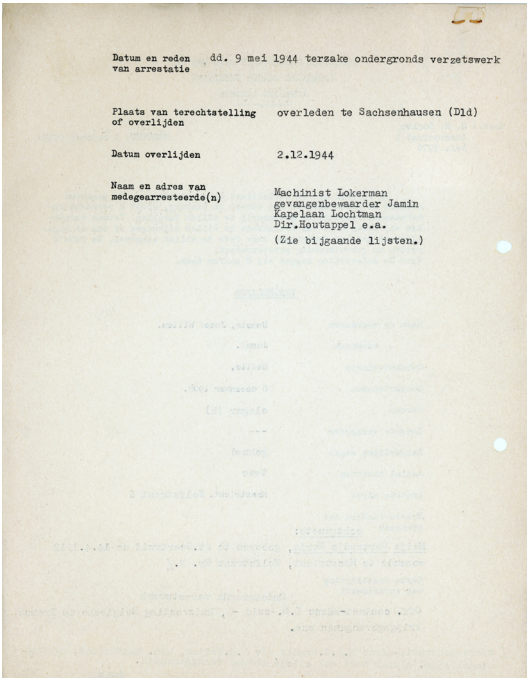
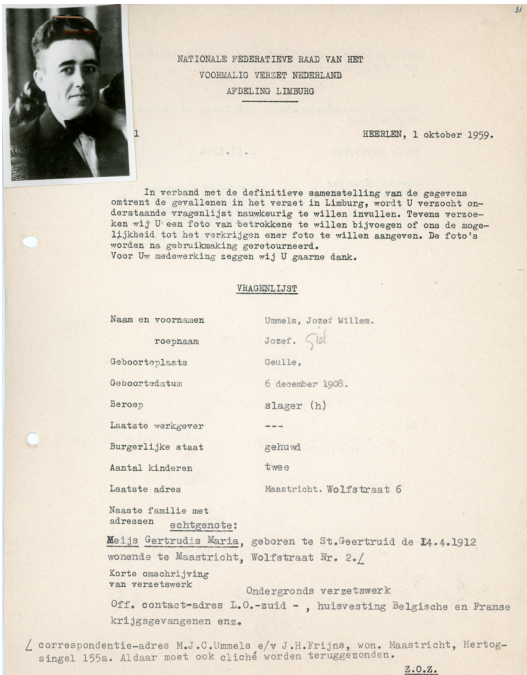
Giel is lid van de Landelijke Organisatie voor Hulp aan Onderduikers (LO) en probeert distributiebonnen te leveren aan onderduikers. Zijn slagerij is een schuilplaats voor Joodse onderduikers, maar ook voor Franse, Amerikaanse en Britse piloten. Hij helpt hen te ontsnappen. Zo nu en dan met hulp van dochter Mieke. Zij pakt de geallieerden bij de hand en brengt hen naar de Zusters Ursulinen of de Zusters Onder de Bogen. Ook worden voedselbonnen verstopt in de poppenwagen van Mieke, die zij dan naar verzetsman Jo Lokerman brengt. Regelmatig vindt bij slagerij Ummels overleg plaats over het vrijkopen van verzetsstrijders.

VERRADEN, ONDERVRAAGD, GEVANGENGENOMEN

Op 9 en 10 mei 1944 worden vijftig mensen opgepakt, onder wie Giel en zijn echtgenote Truike (Gertruda) Meijs. Mevrouw Zeguers-Boere heeft hen aan de SIPO kunnen verraden door zich voor te doen als verzetslid. Het verzet vertrouwt haar omdat haar echtgenoot in 1940 als krijgsgevangene in Duitsland moest gaan werken. Bovendien heeft ze een onderduiker in huis genomen. Giel en zijn echtgenote Truike worden ondervraagd. Dat geldt ook voor mede-verzetslid en buurman Edmond Houtappel en zijn echtgenote. De ondervragingen vinden plaats in een pand aan de huidige Wilhelminasingel. Vervolgens worden de ondervraagden naar de gevangenis op de Minderbroedersberg gebracht. De dochters van Giel zijn in die periode drie dagen alleen in huis met Duitse soldaten.

VERMOORD IN SACHSENHAUSEN

Na drie weken komen de echtgenotes van Giel en Edmond vrij. Giel wordt naar kamp Vught gestuurd. Het verzet plant een overval op het transport bij het viaduct in Sittard om Giel vrij te krijgen. De voorgenomen actie mislukt, weer door het verraad van mevrouw Zeguers-Boere. Giel gaat vanuit kamp Vught op het laatste transport naar concentratiekamp Oranienburg. Uiteindelijk wordt hij vermoord in concentratiekamp Sachsenhausen. Dat gebeurt op 2 december 1944. Giel is dan 35 jaar. Zijn één jaar oudere broer Mathieu, die tegelijkertijd met hem is gearresteerd, wordt vermoord op 6 mei 1945 in concentratiekamp Neuengamme.

Vragenlijst uit 1959 voor nabestaanden Ummels om de samenstelling van het verzet in kaart te brengen.
(Collectie SHCL)